

«Mireu, bons senyors: sense'l més petit intent de mortificarvos, tornéu-vos en allà d'aont vingueru; molts recados a l'Agneta; conserveu tant com pogueu les ciències, les arts, les lletres y les industries; feu forces comedies d'ignocents; que es lo que més vos caracterisa y no molesteu mai més als que ab bons fins treballen pera nostra aimada Catalunya, y així, d'aquesta manera, evitarem que'ls confiters vos tinguin quimera, per la sola senzillés de fer bunyols».

CARTA OBERTA A DON DEBER

Senyor *Deber*.—Molt estimat y senyor meu: després d'haverme enterat de les seves místiques ratlletes, estampades en el paperet que representa Vostra Reverència y d'haver reconegut, després de reflexionar detingudament y haver conferenciat ab la meua cara senyora (que per cert me costa molts diners), he resolt, d'una vegada y pera sempre, dirigir-me a Vostra Mastegat, perque m'avinenteu la direcció del Censor del *Siglo* o del *Futuro* o del que Vos tingueu per convenient, pera portarli a la deguda censura tots els escrits que publiquen, veritats, y perque Vos, ab tota la santa fe, que es de Vos característica, els pugueu transformar en mentides, tal com desitgeu Vos y els vostres Ordinaris Consellers.

Deu vos dongui molts anys de vida.

EL FLUVIOL

Nota.—Si voleu fer quelcuna observació, als Closells vos donarán informes.

FLUVIOLADES

L'ajuntament de Barcelona, per majoria abrumadora de vots, aprová, contra la voluntat del batlle de R. O., el pressupost de cultura. Quan la corporació ho ha fet, es que al poble li perteneix. Y si l'Arcaide fos del poble, tal com deu haver d'esser, sense pensarshi cap mica cediria al moment a les pretensions dels nobles ciutadans. Perque, que diguin lo que vulguin els imbécils, an aquest món la gent bona supera a la dolenta, de molt tros, y si no fos així, ¡ja estariem ben frescos! El batlle es del poble y no'l poble del batlle, com se creuen els de R. O. Y desgraciats dels que pensen al revés, que algú dia trovarán les conseqüències. En Sanllehy s'ha arronsat per molts anys, perque a Barcelona no passa lo que passa aquí a Olot, que'ls fracassats imperen encara en nostra casa comunal. A Barcelona aixó'ls hi ve de nou; doncs a Olot no, perque d'aquets absurdos ja no'n fem cas. Al menos en Sanllehy hagués procedit com un d'aquí—també de R. O.—que, tractant de cementiris, també revocá un acord pres per majoria; jo'l felicito an aquest bon senyor, perque, encara que místic, no fou hipócrita y demostrá més valor que'l desgraciat milionari. Als que EL FLUVIOL no perdonará mai, són els regidors que formaven part d'aquell ajuntament, que s'ho prengueren tant a la fresca. Devien tenir por de perdre el pa. Y el poble ¡tan ignocent! ¿Y la sang del xeixanta nóu? ¡S'ha tornat camamilla!

Aprén, poble d'Olot; davant de la raó no't deixis imposar, y en Mama-dits, que gastí més noblesa y fassi menos badalls al Consistori, y així, quan vinguin dies de compromís, no's trovará que, per por de pedregada, comporti que fusellin al poble, abans que fer sortir de sa casa la seva mística y llastimosa cara.

= Un conseqüent—per conveniència—den Chapa, recomanava, en certa confiteria, la necessitat de donar vida a *El Fluvia*, no perque les fàbriques ne surtin beneficiades, al contrari. ¿Saben perquè? Doncs pera fer abaixar el cap a EL FLUVIOL. Y afegí que, com a católic (que diu que es), no es pot comportar de cap manera que existeixi un periódic que tingui l'imbécila costum de publicar veritats. ¡Ai barrasec, aprén de sepulturer, que fins els que militen en les teves hipócrites files te coneixen y fins n'hi ha algú (que es per cert, molt honrat) que s'atreveix a manifestar en públic

que si en Saballs no hagués sigut faltat de bons sentiments, t'hauria fusellat cinquanta vegades! Ja fas be de mirar sempre a terra y de girarte tot sovint enrera; ab aixó sol demostres lo que ets y lo poc que vals. Aquells temps que tu tant desitges no tornarán mai més, perque'ls cafres s'acaben y la veritat resplandeix. De fer saltar dobles de quatre al moliner o de confiscarli el matxo, no ho farás pas més, perque ara't confiscarien les barres. Has acabat de fer lladrar gossos perque't propinessin cinc duros pera la teva corrompuda butxaca y els teus ignominiosos y bruts vicis. Creu an EL FLUVIOL; no't titllis de católic ni de carlí, perque ab un dos per cent com tu s'acabaria la noblesa y la dignitat dels pobles.

= *El Fluvia* baixa brut y pestilent, com sempre. Ara veurém com se les arregla *El Deber* ab l'article aquell de l'últim nombre. Ja se'ls n'hi ha girat de feina an els censors místics.

També posa al Diputat carlí a les estrelles, perque diu que té molta influencia. *Fluvia*: el teu diputat té'l número quatre cents y pico per influències; no l'alabis tant, que no li fas molt favor; mira que an EL FLUVIOL li consta que alguna vegada ha telegrafiat de Madrid quiscuna concessió, després d'enterarsen per medi de la *Gaceta*, y aquí a Olot hi ha pagés que, sense recordarse que existís Diputat, ja hi havia quinze dies que tenia carta d'un ministre haventli cedit lo que per part del Diputat no hauria lograt. ¡Toma aquest ou!

LES SOLUCIONS QUE S'HAN ENVIAT

1.ª Diu: L'amo de tot volguent natxar als súbdits perque no'l creuen prou. Aquest no ha vist les lletres del *cul* dels agemolits.

També diu que'n T. y l'amo de l'*Hostal del Sol* (?) (errada) fumen una pipa a tall de *Muleys* (errada) y diu que'ls tres gossos són tres abaixades de qua dels que's pensaven portarla molt alta, però... sense cap consistiment.

2.ª Diu: El primer es un carnestoltes que, no tinguent la canya pera fer la figuereta, s'ha posat sucres als peus y per aixó tots els hi llepen. El segón, són *en quiero y no puedo del todo* y el que sempre's fica en camises d'onze... quartilles, pera apretar a qui pugni, per orde del *quiero y no etc.* El tercer ho diu massa fort y quasi es el que ho ha endevinat més. No més posa una nota: que demanen la sollicitud retirant firmes.

CORRESPONDENCIA

Zaida.—No'm torni a comprometre més. Tothom se'm va tirar a sobre per la contesta a la seva carta. ¡Si l'arribó a insertar íntegra hi ha una revolució de *desconfiansa*! Perque lo que deia jo tothom ho sab; molts n'han tocat les conseqüències, però... *diuen* que *no's pot dir*.

De manera que dins l'ambient hipócrita's veu que *tothom* hi está be. ¡Tots! Ja veu, Zaida. ¡Lo que pot una serie d'anys de inyeccions continnes d'aquella medicina tan enervant com l'*hipocritis*, servida a dossis diaries y ben d'amagat! ¡Ben d'amagat sobre tot que a tall d'*arrenqui caizali* se coneixeria'l confeccionador!

Pere Grau.—No vull més conflictes; ara vosté faria com Zaida. Ni puc portar la seva carta, ni comentarla. Si l'amo de tot vol que les donzelles no s'enterrin ab baguls blancs, ell sabrá perquè. A «La Soledad» be n'hi han y cregui que més m'estimaria que cap donzella'ls hagués de menester. Si l'anar al cementiri ab bagul blanc vol dir ignocència, cregui que n'hi han molts ab cabells blancs que també hi haurien d'anar. Els firmants de cert document ¿sab? Pels Ignocents els hi dedicarem xiulada extraordinaria.

Devesica.—¿Qué no surt EL FLUVIOL? Sí, senyor, sí: ¿Ab aquelles cent pessetes del *cheque* vol que no continuem? Lo que no farém serà posar la seva estampa, perque malagunyada tinta, temps y paper, en coses tan petites. ¡Si tan sols arribés a tenir caràcter!

D. Just.—No ho digui que estava content perque li havien dit que ja no torneríem a xiular més. A vosté li agraden les nostres xiulades, molt més que an algú que'l varen deixar ben aixordat. Certes apretades convenen. Y varem fer l'efecte. ¡Que es lo que'ns proposavem!